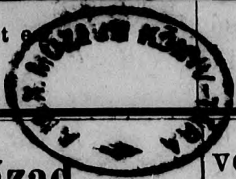

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP. 22

Megjelenik hetenkint
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt
Nyitólár sora 20 kr.
Hirdetések nagyság szerint.

Huszdik század.

A század, melynek bölcsőjénél állunk, épp úgy mint az apja a harez százada lesz. De nem a politika, nem a nemzeti hiuság vagy gyűlölködés, nem az államfők szimpatiája vagy antipatiája lesz a huszdik század harezának szülő oka, hanem az egyének a minden irányban való szabadság utáni törekvése és a népek gazdasága. Harezolni fog az emberiség, hogy minél jobban éljen. A gazdasági erők, az elvonult és az új szabadságok fognak surlódni és küzdeni és ki tudja, nem lesznek-e ezek a harezok épp olyan véresek, mint voltak az eddigiek?

Mi magyarok még nem vagyunk elkészülve erre a küzdelemre. De biztos, hogy azért kivesszük a részünket belőle. Amikor a vihar végigzúg a tengeren, rengésbe jön a tenger szívének minden atomja.

Az európai kulturálmok között mégis mi állunk legtávolabb ettől a hareztól. És ezért még nagyon sokat kell dolgozunk és alkotunk, hogy ha majdan ütni fog a nagy óra, önbizalommal és érett felfogással

vethessük magunkat a népek kavardó árába. És ha így lesz, kell hogy megújodva kerüljön ki a legmesszebb menő szabadsági jogokkal felruházott és gazdaságilag erős és arányos Magyarország a küzdelemből, hogy folytassa hivatott szerepét a világtörténelem csinálásában.

Roppant sok a tenni valónk a huszdik században s a nagy munkához hozzá kell járulnia minden egyes honpolgárnak, a románoknak, a szerbnek a tótnak is. Nincs messze az idő, hogy mint a nagy kulturálmok, ezek a nemzetiségek is átfogják látni, hogy irridentikus törekvések sem nem aktuálisak, sem nem hasznosak, hanem kárhuzatos fantómok, melyek a reális boldogulás lehetőségét magnehezítik, sőt kizárják. A gazdasági boldogulás, mint egyedüli aktuális és reális ambíciója a XX.-ik század népeinek, őket is átfogja hatni. A mindenféle pánszláv törekvéseket el fogja nyelni a XX.-ik század viharos tengere, a minthogy elnyelte a XIX.-ik század a vallási viszályokat: egy lesz a magyarnemzet abban a törekvésben, hogy minden egyes polgára jólétben, jó törvények védelme

alatt éljen. A modern tudományos gazdasági haladás egyik legszebb vivmánya a villamos reflektor, bevilágít az agyakra és szívekbe is, és akik eddig sötétségben tapogatóztak, homályban keresgéltek, látni fogják az igazi célt, mely ment az elfogultságtól, melyet a felebaráti szeretet szentesít meg.

A felebaráti szeretet! A gazdasági boldoguláson kívül ez fog legjobban érvényesülni a huszdik században. Humanitárius intézményeknek most még sajnos nem is sejtett országokban kell szerepeket játszania a jövő nemzedék közéletében. A technika jövendő vivmányaival, melyek mind nélkülözhetőbbé teszik az emberi munkaerőt, négyszeres arányban kell fejlődnie az embertársakénti intézményeinek. S a huszdik század embere szívesen fog meghajolni a kor azon követelményének, hogy adjon másoknak, mert belátja, hogy amit másnak ad, azt tulajdonképpen a saját javára adta.

De daczára a technika vivmányainak, daczára a mindenható kereskedelmi és ipari forgalomnak, a huszdik század legdédelgettebb és leggondozottabb

TÁRCZA.

Az év krónikája.

Ujból letünt egy év — hiába!
Egy évvel vénebbek vagyunk:
Egy redővel több homlokunkon
Egy szállal öszebb tán hajunk.
S míg emlékeit gyötrött szívünk
Csak halaványan örzi meg,
Belefoszlik a mult ködébe
Ez év is, mint a többiek.

Tavasz a nyárral, ősz a téllal
Gyors változatban tünnék el —
És valamennyit ellepi majd
Egy finom, ködszerű lepel.
S mi emlékeinkben megmarad még
Az bizony szörnyűmód kevés —
S csak úgy tünnik föl, mint az álom,
Amelyből jó az ébredés.

Emlékiből a szép tavasznak
Egy virág még ha volna tán —
Oh, egykor es is illatos volt,

Am fonnyadt most és halavány . . .
. . . Valamikor egy ringó keblen
Talált életet és halált —
S hogy ellankadt a nyár hevétől,
Illata, színe messze szállt.

A nyár... a nyár, — oh, mit hagyott itt?
. . . Tikkasztó szomjat ott belül,
Amelynek forró, gyötrő kinja
Hiába várjuk, hogy lehiül.
Tikkasztó szomjat, mely megöl tán
Vagy roncsosá sorvaszt tégedet, —
Min enyhíteni nincsen módod,
Mit kioltani nem lehet.

S az ősz örökül aztán egy-két
Elsárgult lombját hagyta itt,
Amelylyel csöndben eltemette
A lélek bűvös álmait. . . .
S emlékeiből a méla ősznek
Mi vissza maradt parlagon:
A remény hervadt lombjaiból
Egy összetakolt sirhalom.

A téltől pedig mitse várjunk
Hisz sok jót amugy sem ígér —
S mindössze is, amit még áthat:

Az álmokat behintő dér. . .
És ezzel az év krónikája
Lezárul szépen, csöndesen
S az emlékek mint lágy fuvalmak
Simulnak át a lelkeken . . .

Ujból tetünt egy év — hiába!
Egy évvel vénebbek vagyunk;
Egy redővel több homlokunkon,
Egy szállal öszebb tán hajunk.
S míg emlékeit gyötrött szívünk
Csak halaványan örzi meg,
Belefoszlik a mult ködébe
Ez év is, mint a többiek!

Pakots József.

Látogatás.

Rövid másfélóra hosszat várahoztam a művésznőre. Azalatt alaposan megösmérgedtem a szalon minden butorával, a képekkel és szobrocskákkal, az elhervadt virágbokréták selyem szalagával s az asztalon heverő könyvekkel. Nem fedeztem fel semmi különösöt. A butorok részletfzetésre vevődtek, a képek nem mesterek

drágasága a föld lesz, a föld, amely táplál. A XIX. században rosszul bántak a földdel, zsarolták és nem becsülték, de ebben a században, melyben több lesz az ember, de csak ugyanakkora a föld, nagyon megfogják becsülni, egész nagy állami intézmények fognak létesülni, hogy örködjének a föld jogai felett. És a tudományos és emberies miveltség magaslatán így fogunk visszatérni a földhöz, az őstermészethez, az igazsághoz.

A huszadik század legérdekesebb problémája a nő. A nő néhány évtized óta mind határozottabb szárnypróbálgatásokat tesz, hogy ott hagyja a Gondviseléstől neki adott hivatását és részt vegyen a férfi kenyérharcában. Igaz, hogy nem szívesen teszi. A kiforratlan társadalmi rend az ő fél jogaival és fél felvilágosodottságával, gazdasági berendezkedésének aránytalanságával készíti arra, hogy erkölcsi élete rovására, terméketlenségre kárhóztassa magát és a férfit kenyérkeresetében megrövidítse.

Hogy hová fog fejlődni a nő. emancipáció, azt nem is sejtheti most senki, mert az emberiség történetében nincs példa erre a jelenségre. A nőemancipáció a XIX. század eredetisége és egyúttal büne is. Büne, mert elvonja a nőt a termékenységtől. Csak ezt az egy igazságon alapuló érvet lehet felhozni a nőemancipáció ellen, de ez az érv oly súlyos, hogy meg kell döbbenünk a jövőtől.

A nő problémáját valószínűleg meg fogja oldani a huszadik század és csakis úgy oldhatja meg, hogy a nőt visszatereli a családi tüzhely mellé és családi tüzhelyet biztosít minden nőnek.

És bizva, remélve áll az új század küszöbén az emberiség. Nem sötétség, nem homály az,

ecsetje alól kerültek ki, a bokréta szalagán semmitsemondó felirások, a könyvek: szentimentális regények és pikáns noveletek. Semmi sem vallott az ünnepektől primadonnára, aki százegy férfi szívet tör meg estéknél és a cserepeken gázolva száguld tovább a dicsőség útján. Körülbelül ezt gondoltam magamban és felette elragadt az, hogy ilyen poétikus köntösbe bujtattam gondolataimat. Már-már azon voltam, hogy újabb gondolatot fűzzek, amikor kinyílt az ajtó és izgató pongyolában belibbent a művésznő. Amint rám mosolygott és csókra nyujtotta a kezecskéjét, szinte elszédültem a meghiúsultságtól. Végre is nem minden napi dolog: szemközt ülni vele, érezni szőke hajának illatát, élvezni a mosolygását. Szóval: igen meg voltam hatva. Annyira, hogy egyetlen szó sem jött ajkamra. Szerencsére ő kezdte meg a társalgást.

Ő: Isten hozta. Mért olyan ritka vendég?

Én: Hát kére. . .

amit lát, hanem ködben uszó világosság. Könnyűt, vért, nyomort takar a köd — de el fog oszlani mint minden köd és ragyogni fog a világosság. Ez a század a világosságé.

Előfizetési felhívás.

Lapunk az új év kezdetével VI. évfolyamába lép, a mi nem csekély idő egy vidéki lap életében. Midőn ez évi utolsó számunkkal hálás köszönetünket fejezzük ki azon művelt, lelkes gárdának, kik bennünket úgyszólván fennállásunk óta pártfogoltak, kik megértették célunkat, kik felfogták, hogy a sajtó egy vidéki fejlődő város életére csak áldással jár, — kérjük azoknak továbbra is kegyes pártfogásukat, kérjük, támogassanak azon nemes szándékunkban, hogy Barcsnak továbbra is sajtója legyen, hogy vele úgy Barcs valamint a vidéknek hasznos szolgálatokat tehesünk.

Kerüljük, — mint ilyenkor más lapok teszik — a nagyhangu reklam szavakat, hisz erre szükségünk nincs, minket nem az anyagi, de inkább az erkölcsi érdek vezérel. A ki ismeri a vidéki lapok nehéz küzdelmeit, tetemes anyagi áldozatait — még nagyobb vidék-, nagyobb városban is — az tisztában lehet vele, hogy kis életű városunkban lapot fenn tartani — erőnkön felülmúló dolog, s lehet mondani: egyedül álló. — De fent említett szent cél érdekében tesszük ezt szívesen, a nehéz akadályokat leküzdve, büszkén haladunk tovább kijelölt utunkon. És — a mi vigaszunkra szolgál, az idővel örömmel tapasztaljuk, hogy lapunk otthonossá, megszokottá vált a társadalom minden rétegében, tekintélyt, nevet szerzett magának szűk határain kívül az ország nagyobb részében s nem egy közhasznú dolog keresztülvitelének érdekében keresték fel előkelő körök lapunk hasábjait.

Egy hivatását jól felfogó, teljes irodalmi színvonalon álló lapot adunk a közönség kezébe, kérjük ismételve annak

Ő: Ne mentegetődzék. Hiába minden kifogás. Nem volt ideje? Nem akart alkalmatlanokodni? Ilyet ne mondjon. Nézze meg az ember! Hát nem tudunk egy negyed órát szakítani, hogy meglátogassuk a pajtásunkat? Vagy alkalmatlan maga nekünk? Akár két hétig is itt maradhat. . . De persze ez lehetetlen. A hivatal. A kötelesség. No meg még Y. kisasszony, ha két hétig nem látná? Mit, két hétig? Két napig se bírná ki nélküle, sőt tán két óra hosszat se. . .

Én: De. . .

Ő: Lásza, nem szoktam a kollégámról beszélni. Rosszat legkevésbé. De ami igaz, az igaz. Y. kisasszony nem szép de kellemetlen. Nem jól áll neki az örökös mosolygás. Ugy mutogatja a fogát, mintha másnak nem is volna. Ő persze ezt szeretné! Mert irigya, szörnyen irigya. Az irigységénél csak a kaczérsága nagyobb. Ezt az anyjától örökölte. Nem is tudom, hogy magának mi tetszik rajta?

Én: Semmi. Nem is törődöm vele.

Ő: Ó, én nem akarom lebeszélni.

szíves pártfogását.

Végül még egyszer köszönetet mondva úgy a helybeli, valamint a vidéki egyesek és körök irántunk eddig tanúsított páratlan jóindulatáért, munkatársainknak is szíves közreműködésükért, kérjük továbbra is irántunk azon jóindulatot megtartani.

Az előfizetési-ár marad továbbra is a régi, mely a lap homlokzatán olvasható. Maradtunk hazafias üdvözléssel:

„Baros és Vidéke”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Hirek

— **Boldog újévet kívánunk tisztelt előfizetőink- és munkatársainknak!**

— **Tisztelettel kérjük lapunk barátjait, kik lapunknak továbbra is előfizetői óhajtanak lenni, szíveskedjenek előfizetésüket január elsejével megújítani, hogy tájékozva lehessünk.**

— **A karácsonyi szent ünnepek** szép kegyelettel folytak le városunkban. A csikorgó hideg daozára a nép özönlött a templomba, úgy az éjfél mise alkalmán, valamint a többi isteni tiszteletkre is. Mint már több év óta, úgy az idén is kicsinynek bizonyult templomunk a hívők befogadására s ennek kellemetlenségét ily zord hideg időben legjobban lehet érezni, midőn a nép egy része szabad ég alatt dideregve hallgatja végig az isteni tiszteletet, be nem férévén a szorongásig megtelt templomba. Ideje volna már e bajon segíteni, ha más módon nem, úgy gyűjtés által, ha mérvadó egyének kezükbe veszik az ügyet. Templomunk kibővítése már szükségessé vált dolog, legyen megvalósulva, mire újból eljő a szent karácsony ünnepe!

— **Sylvester éjjeli mise.** Az idején év utolsó napja nem a közönséges ceremóniával fog elmúlni, mert jól tudjuk, hogy e napon nem csak az évtől, de egy századtól is búcsúzunk. Templomunkban is e nap éjjelén éjfél mise fog tartatni, hogy Istennek hálát adva búcsúz-

Nem is tudok felhozni ellene semmit. Különben nem szokásom rosszat beszélni kollégáimról. . . Azt tudja, hogy minden este lumpol? Azt beszél, hogy őt udvarlója is van. És maga türi?

Én: Semmi közöm hozzá.

Ő: No lásza! Igaz, mondták, hogy most a kis Z. után futkos. Herezig egy leány. Az apja házmester volt, az anyja meg mosóné. De ez nem látszik meg rajta. Igen derék leány. Társaságba nem való ugyan, mert nem tud viselkedni, de idővel majd kicsiszolódik. Tetszik nekem, hogy milyen sikkesen öltözködik a kicsike. Ki is mesélte, hogy a szabónője számláit három gavallérral is megfizetteti? A világ szája olyan rossz! . . . Nagyon szereti?

Én: Nem is ösmerem.

Ő: Akkor rosszul hallottam a multkor, amikor magáról volt szó a társalgóban. Hiszen nem volna baj, ha ösmerné. Nem mondhat róla rosszat senkisé. Én legkevésbé. Ha még a kis V.-ről volna szó! Az egészen más! Könnyelmű, léha teremtés, mindig csak a mulatságon jár az esze. Nem is lesz belőle soha semmi.

zunk el a század utolsó perceitől és Istennek hálátadva köszöntsük az új század első perceit.

— **Nemes szívű grófi család.** Csak nem rég emlékeztünk meg lapunkban a tarnóczai gróf Széchenyi család jótéményéről egy világtalan darányi leánykáva' szemben, most újból azok nemes tetteiről ad hirt egyik tudósítónk.

Tekintetes Szerkesztő Ur! Somogy-Tarnócza nemesak arról híres, hogy megénekelték, hanem híressé teszi annak ura gróf Széchenyi Ferencz és angyal lelkű neje, kik nemesak a községek, hanem az egész vidéknek jótévői! Ezt bizonyítja a ma lélekemelő ünnepély is, mely karácsony másodnapján folyt le a tarnóczai kastélyban. E napon oszaja ki ugyan is minden évben Grófné Ömléga családjá jelenlétében és segédkezése mellett az összes ovodás és iskolás gyermekek közt — kiknek száma meghaladja a kétszázat — a karácsonyi ajándékot, mely legnagyobb részt meleg ruhaneműekből, süteményből, a karácsonyfákról leszedett holmikból és játékszerekből áll. A kiosztás a kastély előcsarnokában a Hymnuszszal vette kezdetét és a Szózat éneklésével végződött. Itt megemlítendő, hogy gróf Széchenyi Ferencz ur a birtokán egy ovodát és két iskolát tart fenn a sajátjából. Fizeti a tanszemélyzetet és az összes tanítókat, kötelek gyermekek nem csak teljesen ingyenes oktatásban részesülnek, hanem még mindennemű tanszereket is egész éven át ingyen kapnak. Adjon az Isten Magyarországnak sok ily nemes mágnás családot! Ad mulos annos!

— **Drága a pénz.** Ennek jele valószínűleg az is, hogy a „Barcs-Drávavidéki-Takarékpénztár igazgatósága a december 23-án tartott havi gyűlésén 1900. január 1-től, további intézkedésig a betétek utáni kamatlábat: 4 1/2 százalékot 5 százalékra emelte fel. A betét kamatadót az intézet fizeti.

— **A barcsi olvasóköri** e hó 26-án, karácsony másnapján tartotta tisztújító közgyűlését, mely alkalommal Kondrát Imre a kör sok éven át volt közszerepben álló elnöke állásáról leköszönvén, helyébe egyhangulag Fried Lajos lett megválasztva általános lelkes-

Nem veszi komolyan a művészetet. Csak azért lett színésznővé, hogy szép formáit mutagathassa. No bizony, szép formák. Csupa töltött trikó, csupa . . . Az öltöztetőnőjétől hallottam, hogy a fogai is hamisak, hogy a haja is az, arról magam győződtem meg. Igazán kár az ilyen lányért. Azért is nem látni soha senkit a közelében. Egyedül jön a színházhoz és előadás után egyedül is megy haza. Nem udvarol neki senki. . . Hiába ma már a férfiakat sem lehet becsapni. Tisztában vannak velünk. . . Vagy talán mégsem olyan okosak a férfiak? . . . Lehet, hogy ez az elhagyatottság is csak komédia és hogy éppen az igazgató. . . No de én nem tudok semmit. Még azt mondhatnák, hogy irigykedem a kicsikére. . . . Maga ismeri őt?

Én: A menyasszonyom.

Ó: No lássa, milyen jó, hogy senkiről sem mondom rosszat. . .

Faragó Jenő.

déssel. Alelnök lett Krisz Ede, jegyző Gróf Mihály, pénztárnok Jankovich Ferencz, háznagy Reich Ignác, könyvtárnok Wiesner Salamon, ellenőr Dudás József.

Közgyűlés után este 8 órakor táncmulatság vette kezdetét, mely tombolajátékkal volt egybekötve. A táncmulatságon szép számmal vettek részt a tagok családjakkal s mások, s mintegy éjfélután 3 óráig maradtak együtt a legjobb hangulatban. Az érdekes szép tombola tárgyak kisorsolása vidám kedvre derítette a társaságot.

— **Táncmulatság.** A barestelepi iparosok, továbbá posta- és vasuti s. tisztek által Pláncz Károly vendéglőjében e hó 26-án tombolával egybekötve tartott táncmulatság a legkitűnőbbben sikerült. Itt mintha csak a régi jó időkől vissza lett volna varázsolva egy est, hol a fesztelen jó kevé, békés egyetértés lengte át a társaságot, s elmondhatjuk valóban, hogy ily szép kedélyes mulatságot rég volt már alkalmunk látni. A legszebb egyetértésben láttuk itt derék iparosaink körében az előkelő fiatalaságot, vasuti és postai-tiszti-kart s másokat. Mióta Pláncz, e fiatal nagyvárosokban forgott simpatikus fiatal ember vette át a Stix féle vendéglőt, mintha csak új aerat hozott volna magával, hogy oly kedélyes összejövetel helylyé tette vendéglőjét s a jól sikerült, nagyon látogatott tánczestély csak fényes bizonyítéka annak, hogy jövőben is szívesen keresik itt fel a mulatságokat s mintegy állandó központja lesz itt a kellemes összejöveteleknek. Horváth Gusztó jónevű cigányprimás húzta a talp alá valót tüzesen szívesen, s hogy egy-egy jó csárdásnak vagy keringőnek egyhamar vége ne legyen, arról buzgón gondoskodott a cigányoknak jól megválasztott vajdája: Popovics N. szellemes, vigkedélyű postatiszt. A jó kedv tétőpontra hágott még a tombolatárgyak kiosztásánál. Valóban, a tombola játék rendezése kitűnő ötlet volt a mulatság leleményes rendezőtől, a szerencsés nyerők igen szép és értékes tárgyakkal tették maguknak feledhetlenné, az amugy is páratlanul jól sikerült táncmulatságot. A szép társaság kitűnő hangulat mellett világos virradtig maradt együtt.

Meg kell még emlékeztünk a csinos, tombola-jegy árusító leányokról is, kik minden buzgóságukkal, kecsükkell arra törekedtek, hogy minél több tombola-jegyvet adjanak el, a mi fényesen sikerült s ugyszólván úgy kapkodták a jegyeket. A mulatság nem csak szellemileg de anyagilag is igen jól sikerült.

— **Személyi-hir.** A helybeli dohánybevéltő-hivatal e hó 29-én megvizsgálta dr. Perleberg Artur, miniszteri tanácsos, kir. dohányjövédéki igazgató; kíséretében voltak: dr. báró Natorp Tivadar, pénzügyi titkár és Uray István pénzügyi tanácsos felügyelő.

— **Tavaszcdecemberben.** Évek óta szeszélyes időjárásokban volt részünk: nem volt rendes tavaszunk, nyarunk s nem volt rendes telünk. Az idei decemberrel azonban azt gondoltuk, hogy végre belépünk a normalis időjárásokba. Volt nagy havazás, s volt hideg akkora, minőt rég nem éreztünk, szóval a december hónap nagy része rendes, erős telet mu-

tatt. És ime az idő ismét szeszélyes kezd lenni s szinte csudálatos az aránytalanul nagy változás. A karácsonyi ünnepek még csikorgó hideggel folytak le s utánna pár rövid napra rá, esütörtök óta oly enyhe lett-e az idő úgy nappal, mint éjjel, hogy a nagymennyiségű hónak, a vastag jég rétegnek, alig van már nyoma s szinte forró a ki-ki buvó napsugár. Vajon vége lett már a télnek, vagy csak megtréfál bennünket a szeszélyes tél apó?

— **Uj személy- és podgyász-dij-szabás.** Az államvasutak igazgatóságától nyert értesülés szerint a Kőrös-Belovár-Verőce-Barcsi h. é. vasuton 1900. évi február hó 1-én új személy- és podgyász-dij-szabás lép életbe, melylyel a belovár-misulmoocai vonalrész megnyitása napján életbe lépett dijszabás érvényen kívül helyeztetik.

— **A muraszombat-körömdzalalövő-rédisti h. é. vasut** céljaira Vasvármegye 180,000 frt, Zalavármegye pedig 3000 frt hozzájárulást szavazott meg. A vasut engedélyese Barthalos István pápai ügyvéd.

— **Hogy valaki törvényhatósági bizottsági taggá megválasztható** legyen, az illető törvényhatóság területén legalább két éven át való lakás mellett nem kívántatik meg, hogy ingatlant is birjon, vagy adót valóságban fizessen, hanem elégséges, ha a két évi lakás mellett reá valamely állami adó kivétel volt (1045/99. Közig. bíróság.) — Ha valaki az 1886: XX. tez. 36. és 37. §-ai értelmében választási joggal bir, az a körülmény egymagában, hogy a községi választók végérvényes névjegyzékébe tényleg felvéve nincsen, községi képviselő testületi taggá való megválaszthatási képességétől meg nem fosztja. (809/99. Közig. bíróság.) Á. P. Sz.

— **Községi pótdadó után késedelmi kamat** nem követelhető, minélfogva visszatérített késégi pótdadó után kamatmegtérítésnek helye nincsen. (16/99. Közig. bíróság.) Á. P. Sz.

— **A legtöbb mámorosság** ujév éjjelén észlelhető. Miért? Mert a különböző üdvözlőknek a pórembertől felfelé feleslegesen készpénzt adnak a kezébe. Mily sokszor lett az ujévi pénzajándékozások felváltásának kérdése szőnyegre hozva. De még egyetlen egy évben sem talált olyan megoldást, mint az idén. Mit szokott Nagyságos Asszonyom átlag ajándékozni? Egy koronát, kettőt, hármát? Vásároljon kérem üdvözlőjének ugyanennyi sorsjegyet, természetesen a budapesti poliklinika nagy jótékonyági sorsjáték sorsjegyeiből! A pénzérték ugyanannyi marad, ezenfelül azonban megajándékozottjának a lehetőséget nyújtja egy 100,000 korona értékű főnyereményt, továbbá 5 nyereményt egyenként 20,000 korona értékben összesen 200,000 azonban koronát nyerhetni. Emellett Nagyságos Asszonyom minden irányban a jótékonyosság oltárán áldoz. Ön ajándékát kiosztotta s egynéhány szegény embernek megszerezte azt a lehetőséget, hogy megélhetési módját szilárdítsa. Sorsjegyek darabonként egy koronáért mindenütt kaphatók.

— **Bámulatos** szép és nagy választásban volt az idén is összehalmozva a

barcsi könyvnyomdában az újévi és más üdvözlő kártyák minden faja, képes levelező lapok és jux kártyák, a legmulattatóbb képekkel. Ugyanott minden alkalomra legszebb ajándék tárgyak kaphatók.

— **A Poliklinikai-sorsjegyek** most a legkedveltebbek, s hogy a huzás küszöbön áll, rendkívül nagy arányban fogytak. Nem is volt még sorsjegy hozzá hasonló nagy nyereségi esélyekkel mint ez, midőn 6 huzáson át nem veszi el nyerési jogát, még akkor sem, ha már esetleg egyszer ki is huzatott. S a mellett rendkívül olcsó is. Egy darab 50 kros Poliklinikai sorsjegyen szerencsés esetben 200 ezer korona nyerhető. Barcon kaphatók lapunk kiadóhivatalában. Első huzás már január 4 ikén.

— **Budapesti gabonaátvásárlás**. (Reich Jenő és Társa heti jelentése). Az időjárás az egész kontinensen a télhez illő hideg. A piacokon igen csekély a forgalom, mely az ünnepek alkalmából még inkább összehúzóódott. Buza alig változott. A forgalom csak kismérvű, az árak a múlt héthez viszonyítva, szilárdabbak. Rozs csendes, úgy a kínálat, mint a kereslet gyenge. Az árak 6.10 — 6.30 frt között váltakoznak. Árpa forgalom kicsi és alig mutatkozik kereslet. Minőség szerint 5.40 — 5.60 frt. Zab középminőségű áru aránylag elég bőven van a piacon. Szin és tisztaság szerint 5.10 — 5.60 frt. Tengeri (ó) áruban csak szórványosan kerül a piacra és 5.70 — 85 frt között jegyez helyben. Új tengeri szilárd és jó kereslet mellett 5 krral javult.

Irodalom.

— **Kölsön-könyvtár**. Fölvivjük lapunk tisztelt olvasóinak szives figyelmét a barcsi könyvnyomda- és könyvkereskedésben berendezett **kölsön-könyvtárra**, mely január elsejével már megnyílik, és a legjobb műveket tartalmazza, a legjelesebb íróktól. Kölsöndíj egy hónapra 50 kr. Egy hétre tehát csak 12 kr. esik, olyan csekély összeg ez, mely alkalmas ad a szerényebb állású egyéneknek is kitűnő könyvek olvasására, mely valóban a lelket gyönyörködteti. A kölsön-könyvtárt ajánljuk úgy a helybeli, valamint a vidéki olvasó közönségünk szives figyelmébe.

— **A nagy magyar Világtörténet**. A Nagy Képes Világtörténet harmadik kötete megjelent.

Az utolsóidőben a történettudomány nagy átalakuláson ment át. Az „adat” nem oly föltétlen uralkodó többé, mint hajdan. Tekintetünk mélyebbre vágyik hatni. Időnk kevesebb, mint a régieké. Bizonyos comprimált tudományt kívánunk, mely kevés idő alatt egész igazságokat adjon a töredékes adatok hosszadalmas halmazára helyett. Ma a népek történetének egymásután való elmondását nem tekintjük többé világtörténetnek. Bennünket az a kapcsolat érdekel legfőképpen, mely őket összefűzi; mint Ranke írta, az „hogyan hatnak egymásra, hogy tűnnek fel egymásután és hogyan alkotnak egy eleven, összetartozó közösséget.”

E magasztos ezelt tüzték magok elé a Nagy Képes Világtörténet írói. Feltűntetni a világ összhangzó életét és az összhangba egyuttal belevonni a magyar nemzetet is.

Nagy és nemes ezél. S most munkájok első részének, első negyedének befejezésénél, úgy látszik, sikerrel fogják megoldani, mert sikerrel olták meg eddig.

Három kötet jelent meg eddig: a keleti népek, a görögök s most a rómaiak története. Ezt dr. Geréb József írta. 43 ivre terjed a komoly, pontos tanulmányokon alapuló, vonzón előadott szöveg, mely nagy gondal rajzolja a római állam kialakulását és világhatalommá terjeszkedését. De a politikai történet mellett nem feledkezik meg az irodalom és a művészetek rajzolásáról sem. Tartalmasan ír rólok. S a mi fő, az előadását a legszebb képek kísérik, melyek a műemlékeket, szobrokat, festményeket, épületeket, pontos és szép kivitelű reproductiókban mutatják be. Egyetlen fontosabb műalkotás sem maradt ki e kötetből, melylyel a római archeologia dicsekedhetik. Különös gondot fordít szerző a magyar vonatkozásokra, képből és írásban egyaránt. Nagy dícséretet érdemel a császárok rövid és biztos jellemzéseért is. A képek közül kiválnak a színes mellékletek, melyek szinharmoniajok révén a történeti érdek mellett művészi élvezettel is gyönyörködtetnek. A pompeji-i falfestmények gazdag tagolása, szinpompája, lebegő alakjainak keese két szép színes reproductióban van szerencsésen bemutatva. A térképek is nagyon sikerültek. Igen szerencsés gondolat volt bevenni a régi és mai Róma összehasonlító térképét, nem kevésbé hasznos és jó Italia világos, áttekinthető térképe.

A kötet gazdag tartalmáért és dús illusztrációinak kiválóatásáért Marczali Henrik szerkesztőt és a szerzőt illeti a dícséret; fényes kiállítás, az áldozatkészség, melylyel az írók törekvését megvalósították, a könyv kiadására egyesült két nagy irodalmi társaságnak, a Franklin-Társulatnak és a Révai Testvérek Irodalmi Részvénytársaságának az érdeme.

A kiállításban e kötet ép úgy méltó eddig megjelent testvéreihez, mint tartalommal és pontosságban a szellemi rész. Nagy és magas feladatot tűzött dr. Geréb József elé a szerkesztőség, de ezt a feladatot a teljes sikerrel oldotta meg. Csak azt kívánhatjuk, hogy a nagy vállalat további kötetei is az eddigiekhez méltók legyenek.

Egy kötet ára diszkótésben 8 frt. Kapható minden hazai könyvkereskedésben, a mellett füzetekben, sőt részletfizetésre is a kiadóknál. (Révai Testvérek Irod. Int. R.-T. Budapest, VIII., Üllő-út 18.)

— **A Dedek-féle Szentek Élete** című nagy vállalatból megjelent immár a második füzet is, mely a Január 6-tól Január 12-éig előforduló szenteket írja le. A füzet élén Guido Reni világhírű festménye Krisztus Urunk keresztelése látható folio nagyságu, rendkívül jól sikerült tónus-nyomatban.

A kép bal mezejében áll az Üdvözítő áhitattól áthatott magasztos alakja. Lábat a Jordán vizének habjai esőkolgatják, mögötte az Ur anyaga, feje fölött, a magas egekben a Szentlélek galamb képében alászálló alakja látszik. A jobb mezőben, egy kiálló sziklatömbön ker. szt. János térdel. Baljában egy keresztben végződő botot tart, míg magasra emelt jobbajával a keresztvizet hinti

az Ur lehajtott fejére. A meghatottsággal párosult mély tisztelet, mely szent János arcáról, egész lényéről lesugárzik, még a legridegebb lelket is melegséggel, érdeklődéssel, áhitattal tölti el. A háttérben az ihlett hívők meghatott serege látszik.

A füzet többi képe részint modern francia festők, részint régi hírneves metszők kitűnő alkotásainak sikerült másolatából áll. Kiváltképen ki kell emelnünk: a Viszkereszt ünnepe, szent Bálint püspök, szent Vilmos bourgesi érsek, szent Theodóz apát képeit, valamint azt a jelenetet, melyet szent Luczián életéből Cserna Károly jeles rajzolóknak ónja örökített meg s mely megmagyarázza ama szokást, hogy az oltáron mindig valamely szent ereklyéit kell elhelyezni.

A remek második füzet csak felesigázta azt a várakozást, melyet e nagyszabású mű mindenki benné keltett. Ismételtén felhívjuk a Szentek Életére olvasóink b. figyelmét és igen melegen ajánljuk azt minden keresztény család pártfogásába.

A mű 52 füzetre van tervezve és egy füzet ára 25 kr. A művet, mely az esztergomi főegyházmegyei hatóság jóváhagyásával jelenik meg, 6 színes, 50 fekete műlap és körülbelül 350 szöveg közé nyomott kép fogja díszíteni.

Megrendelhető minden hazai könyvkereskedőnél, valamint a Pallas irod. és nyomdai részvénytársaságnál, Budapest, V., Kálmán-utca 2.

— **A Magyar Krónika** karácsonyi száma a következő tartalommal jelent meg: Jókai Mór: Egy szent nő (novella). Dura Máté: Meghalás. (vers) Lauka Gusztáv: A sors kegyencze (politikai beszély). Termékenység: Zola regénye. Karácsony éj 1848-ban (egy szemtanu elbeszélése). Karácsonyi népszokások. Hamis gyémántok Theuriett A. beszélye. Karácsony: Fülel Szántó Lajos verse. Nincs Joly Coeur verse. E. Mikes Róza: Nagynéni karácsonyestéje. S végül Öreg ember szerelme Trollope regénye. Azonkívül a rendezőrovatok: Irodalom és művészet, Közgazdaság, Sport, Rejtvények stb. Tartalmaz továbbá a füzet eredeti rajzokat Aczól H. Emiltől és Horti P.-tól. Ajánljuk ezen kitűnően szerkesztet lapot, — mely egyszermint Magyarország legolcsóbb szép-irodalmi képes lapja is, — olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára egész évre 4 frt, melyet negyedévenként 1 frtjával is be lehet küldeni. Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest-VIII., Mária utca 56).

CSARNOK.

Riport az évről.

1900 január 1-én egy óriási népszerűségnek örvendő, találó mondás veszi el aktuális érdekét a: finde siéle. A századvég elsúlyed az idők feneketlen tengerében és vele elsúlyed a század is, mely új emberekkel, új eszmékkal és új ezélokkel frissítette fel ezt a sárgolyót, mely kering-kering a nap körül, ki tudja, miért és ki tudja meddig?

Kár a századvég szálló igéért, mert kitűnően jellemezte a mai embert, a mai

viszonyokat és erkölcsöket. Különösen az erkölcsöket, melyek, hajh! meglazulának, különösen az enyém és tied és a két nem közötti viszony tekintetében. A fine de siécle hüen visszaadta a legújabb emberiség minden irányban tanusított dekadenciáját, diszkrétán tudott kifejezni mindent a jellembeli gyöngeségtől a disznózkodásig. De vissza tükröztette erényeinket is, mert erényeink is vannak ám. I-gaz, hogy ezekkel az erényekkel pörül jártunk volna a régi, ugy nevezett erkölcs-világban. Erényünk ugyanis a szabadság, vagy legalább az utána való törekvés, az egyén és a tömeg szabadsága.

Mi fogja majd pótolni ezt a pompás szálló ígét? Ha nem csalódom, még él a fine de siécle apja, egy szellemes párisi újságíró, reá bizom e kérdés megoldását és szívomból gratulálok neki, ha második gyermeke is oly sikerült lesz, mint az első, amely meghalt, meg. . . De tán nem örökre, tán feltámad majd a huszadik század végén, hanem a jó Isten tudja mit fog akkor jelenteni. . .

Ez az elmúlt év nemesak matematikailag, de pszichologailag fine de secle év volt. Eseményekben, melyek jellemzik az emberiséget elég gazdag volt, s közülök nem egy szerepet fog játszani a világ történetében.

Vegyük mindjárt elő a világhistoriai eseményt, melynek Dreyfus Alfred, a francia tüzérvadász a központja. A derék ex kapitány most boldogan, nyugodtan él családjában körében, az Ördög-szigeten elgyöngült gyomra már meg tudja emészteni a kemény marhahúst is és ő hizik immár mint egy nyugalmasított prefet.

Csodálatosan szívós az emberi szervezet, rettenetes, iszonyatos vádsulya alatt összeroskadva négy és fél esztendő telt az Ördög-szigeten baromi életmódban. Haza hozták a kábult, tompult elméjű embert s míg egy felől a szabadság és becsület ragyogott feléje, másfelől szembe állott a Mercierekkel, Rogetkal, Bertillonokkal, akik hazudtak és vádoltak úgy, ahogyan soha kegyetlenebbül, hazugabban és hülyebben. Egész Európa lázban égett, míg tartott a rennesi tárgyalás, e döntő mérkőzés a századvég jó és rossz erkölcesének — mi dulhatott Dreyfusban, akinek a bőrre ment ez a mérkőzés. És ime, ő most sok marhahúst eszik és hizik.

Válják egészségére a derék kapitánynak, aki által megismertük a feleségek legjobbját, az asszonyok mintaképét Dreyfus Lucie asszonyt, és fölismertük ismét a népek hivatott vezérét, Franciaországot.

A szajnaparti Ninivében él egy szép asszony, akinek férjét a rettentő bűn minden bizonyítékával megterhelve elliferalják az oceán egy sziklaszigetére, mely az ördögről van elnevezve. Özvegyebb lett minden özvegnél és a törvény megadja neki a jogot arra, hogy a férfitől aki örökre elveszett a társadalomtól és milliók által gyűlölt és megnevetett névtől megszabaduljon. De Dreyfus Lucie, ott az örök vigaszt és gyors feledés városában, nem akar válni, hanem mintha ezer akaraterős férfi lelkével cserélte volna fel a magáét, megindítja a titáni harcokat hitveséért és neve becsületéért. Mert ő

szerette Alfrédet, és a férfi, akit így tud szeretni asszony, Alfréd szabad lesz, Alfréd odahaza van; Alfréd hizik. ez a szerelem diadala.

Oh, Franciaország, leborulok nagyságod előtt. Mert minél nagyobb bűnöket társz fel a hűledező világ előtt, annál ragyogóbb erények támadnak életre méhedből és megmutatod az utat, melyet barátainak és ellenségeidnek egyaránt követni kell. A Walsinokkal, a jezsuitákkal és a gonosz tábornokkal szemben fölkelnek a Zolák és Piquardok és két pártra szakad az ország. A küzdelem minden kis részlete a nyilvánosság előtt folyik le. Franciaországnak nincs titkolni valója. S egymás után dűlnek ki a kabinetek, támadnak a legélesebb diplomáciai bonyodalmak, a tőzsdén a pánik napirenden van, az utca háborog, még az egyedül üdvözítőnek elismert köztársasági alkotmány is meg-megrendül a harcban, melyet igazság és hamisság vívnak egymással, de tart az óriási harc szakadatlanul mindaddig, míg a szegény zsidó kapitány felesége karján ki nem vánszorog a fogház kapuján. . .

(Folyt. köv.)

1043 szám.
1899. v.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 98. V. 1159 számú végzése következtében Dr. Berkes Mór szigetvári lakos ügyvéd által képviselt Weisz Lipót szigetvári lakos javára Horváth István előbb szuloki most baresi lakos ellen 30 frt s jár. erejéig 1897. évi augusztus hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 443 frt 30 krra becsült szobabeli butorok, ágyneműek, ló, kocsis és egyébektől álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 98. V. 1159 számú végzése folytán 30 frt tőkötvetelés, annak 1897. évi május hó 4 napjától járó 5 0/0 kamatai és eddig összesen 22 frtban bíróilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Barcs közbenjöttel leendő eszközlésre 1900. évi január hó 27-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1899. decz. hó 18-án.

Bencz Lajos
kir. bír. végrehajtó.

Utolsó hét.

6

huzásra érvényes jótékonycélu — sorsjáték a budapesti poliklinikai egyesület korháza javára — sorsjegy ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény á. 20.000
korona stb. érték.

kivánatra 20 0/0 levonással készpénzben kifizetetik.

Első huzás

visszavonhatatlanul

már január hó 4-én.

megrendeléseket pontosan teljesít:

a jótékonycélu sorsjáték

kezelősége

IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz.

Ujévi ajándékul

legalkalmasabb s legszebb tárgyak kaphatók a

barcsi könyvnyomdában,

u. mint: levélpapírok gyönyörű dobozokban, emlékkönyvek, képes levelezőlap-albumok, imakönyvek, legújabb divatu névjegy-kártyák, író- és rajzeszközök, írómappák, pelüsch arezképkerekek s más alkalmas és hasznos disztárgyak, gyermekjátékok stb. stb.

Kaphatók továbbá:

képes levelezőlapok, átlátszó tréfás (jux) kártyák, karásonyi és ujévi üdvözlő-kártyák a legnagyobb választékban, legszebb kivitelben, minden

a legjutányosabb árban.

100—300 forintig
havonta megkereshető bármely foglalkozású egyének által biztosan és becsületesen tőke risikó nélkül hatóságilag engedélyezett állampapírok és sorajjegyek eladásával az ország minden helységében. Ajánlatok „Könyv kereset” Czimen **Singer Gyula** hirdetési irodájába Budapest IV. Lipót-utca 14 szám.

2-6

Esemény
a magyar
irodalomban!

Nagy Képes Világtörténet

AZ EGYETEMES TÖRTÉNELM KLASZIKUS KÖNYVE,
A LEGGAZDAGABB TÖRTÉNELMI KÉPTAR

Tizenkét kötetben

Eddigélő három kötet jelent meg. — Négy havonként jön egy-egy kötet

Bővebbet a prospektus, melyet mindenki ingyen kap.

A teljes mű ára
192 korona

Szerkeszti a legkiválóbb magyar írók közreműködésével:

Marczali Henrik

Megrendelhető
3 koronás
csekély havi
részletfizetésre

e rendelőlapon segítségével, mely kivágandó és levelezőlapra ragasztva hozzánk beküldendő.

Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság
Budapest
VIII., Üllői-ut 18.

A Nagy Képes Világtörténet

azért eseménye a magyar irodalomnak, mert az első teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő világtörténelem.

A Nagy Képes Világtörténet

megjelenésével minden más világtörténeti mű elavult és értéktelenné vált.

A Nagy Képes Világtörténet

az élet bibliája nélkülözhetetlen és mindenkinek, a ki művelt ember akar lenni.

A Nagy Képes Világtörténet

az a mű, melyből az egyén, a család, a társadalom hazaszeretetet és összetartást tanul.

A Nagy Képes Világtörténet

fejleszti a műizlést, táplálja a tudást, nemesíti a lelket.

A Nagy Képes Világtörténet

brillians stílusával és pompás illusztrációival nemcsak tanít, hanem oktatta gyönyörködtet is és a legnagyobb szellemi élvezetet nyújtja.

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságtól Budapesten a

Nagy Képes Világtörténet

czimű művet 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy eddigélő három kötet jelent meg s a további kötetek 4 havonként jelennek meg. Kötetezem magam a társaság pénztárába Budapesten a szállítástól kezdve 3 koronát havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve nincsen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vételára esedékessé válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és fizetési arányában szállítandók.

Kelt.....

Név:.....

Állás:.....